

Gullerupgård og Gullerup

Af M. P. EJERSLEV

OM DEN GÅRD der engang hed Gullerupgård, i sin stortid har været hele Gullerup eller det allermeste af den, ved vi ikke. Vi ved blot, at fra den tid vi begynder at kunne følge dens skæbne, dens ejere og dens brugere, har den det ikke.

Hvor den har ligget, ved vi heller ikke. Men vore slutninger om det turde være ret sikre: for det første lå Gullerup-gårdene langs med fjorden og langs med den vej, der engang gik langs fjorden; både vejen og gårdene måtte flyttes efter de store stormfloder i 1830-erne. Og for det andet er den eneste rimeligt tænkelige plads for en middelalderlig frimandsgård på et sted som Gullerup, det lave terræn ud mod fjorden, velsagtens ved det lille vandløb, der omtrent midt i byen løber ud i fjorden. Og endelig: den ene af de to gårde, der vitterlig er hver sin del af den gamle Gullerupgård, lå i sin tid nabo til denne bæks udløb - hvilket fremgår af en lille "sag", som der skal meldes om senere. Men der er jo endnu en mulighed for tanken om gårdens plads: et stykke ude i fjorden, for at adskillige af de gamle boliger nu kun er et stykke fjordbund, det ved vi jo.

Gullerup by udgør en lille aflang firkant, den nordlige del af Bjergby sogn, Morsø Nørreherred, mellem halvtredje og tre km fra øst til vest og vel halv så bred fra syd til nord. Mod vest grænser det til den gamle gård Klitgård i Fårtoft, Sundby sogn, og mod øst til Flade sogn, hvor begge byer har store bakker og lave kærstykker, her er vi ude ved den vældige Hanklit. Så sent som i 1788 skændtes Flade og Gullerup bylav om skellet og dermed brugsretten til værdierne: Gullerup-folk fører tingsvidner på, at de i mands minde har hentet ilding her og brugt græsning, Flade-folk benægter det ikke, men hævder, at det har været ulovligt. De lader Landbokommissionen dømme - det er midt i arbejdet med Flade udskiftning. Gullerupfolkenes fortalere her er den største grundejer i Gullerup, Stadel på Sø og Ullerup. Men han ejer så godt som kun de to Gullerupgård- ejendomme.

Gullerupgård har været en såkaldt "adelig sædegård", d. v. s. en gård med visse privilegier, mest skattemæssige. Forudsætningerne herfor - der nok ikke altid er blevet overholdt, og forøvrigt senere er mildnet - var 1), at der skulle bo, eller have boet, en adelig familie på gården, 2) at gården havde 200 td. hartkorn bøndergods inden for 2 miles omkreds.

De 200 td. hartkorn her lyder måske så stort, det er det egentlig ikke. De første bestemmelser af gårdens hartkorn var usikre, men tallene var ialtfald større end senere. - Efter matriklen fra 1664 til 1688 havde Gullerupgård mellem 24 og 25 td. hk., hele Gullerup by havde mellem 70 og 80. Der skal jo ikke mange gårde i Bjergby, Solbjerg-Sundby og Flade til at have hen ad af de 200.

"Adelig familie" - d. v. s. dem, man kaldte "mand af våben" - sad på gårde i sogn ved sogn, af den størrelse, hvoraf nogle senere blev til mindre herregårde, andre til storbønderes gårde, (det var de fleste), og de var i langt større tal end vi i almindelighed tænker os. En af de mange af den slags var Gullerupgård.

Den første ejer af gården, vi kender nævnt, hedder Peder Mogensen, han hører til den i disse egne ret kendte Glob-slægt. En efterkommer af ham, Niels Stygge, skriver sig i 1556 "til Gullerupgård", han døde 1606. Han menes at have solgt gården til Claus Maltesen Sehested, og dennes datter Anna mageskiftede for noget andet gods, bl. a. Sindbjerggård i Redsted sogn, "en gård i Bjergby sogn, kaldet Gullerup". Man hør ikke af udtrykket her slutte, at så er hele Gullerup et med gården, for samtidig tales der andetsteds om gårde i Gullerup.

Kronen må have borthandlet disse godser igen, for i 1649, 6. december, bliver gården igen mageskiftet til kronen, denne gang af Sivert Brockenhuus til Ullerup. Efter den ulykkelige krig med Sverige, der slutter 1660, er landet forarmet, og kronen må bruge alle muligheder for at skaffe penge til veje. En af disse var at sælge kronens ejendomme landet over. Og når en rig godsbesidder købte, var det ofte på den betingelse, at han skulle købe en vis del mere end det aftalte, og naturligvis for kontant betaling.

Staten skylder både godsejerne og store handelshuse penge. Og i 1661 går en mængde morsøsk gods fra kronen over til fru Elisabeth, enke efter Albret Baltzer Behrends, og hans arvinger, samt Leonhard Marselis i Hamborg. Kronen forbeholder sig her, som regelen var ved disse godshandeler, tilbagekøbsret.

I 1670 bliver Danmarks første generalpostmester, Poul von Klingenberg, ejer af Højris, og herhen hører Gullerupgård i de kommende år. Hans søn af samme navn får Højris i 1690, og da han dør i 1723, går Højris sammen med en hel del morsøsk gods over til hans datter Friderica, som i 1720 blev gift med en holstener: godsejeren Alexander Thielemann von Heespen til Hemmelmark i Sydslesvig, Borreby sogn (Trap, 1. udg., Slesvig) og Tersløsegård i Holbæk amt. Mens han lever, står han som ejer af Morsø-godserne, senere hans enke. Det bør vel bemærkes, at den tredje ejer af Tersløsegård efter ham var Ludvig Holberg.

Poul von Klingeborgs gods, som Gullerupgård hører til, anføres i "Kronens Skøder" 1720. Det fylder syv trykte sider i bogen.

I ca. 100 år ligger Gullerupgård under Sø Hovedgård. I godt og vel 100 år skifter Sø ejer 15 gange, og hver gang, omtrent, har vi en fortegnelse over det tilhørende bøndergods, deriblandt Gullerupgård, eller rettere de to nøjagtigt lige store gårde, den bliver delt i. Dertil kommer de fortsatte hartkornsspecifikationer for godsernes tilhørende bøndergårde igennem lang tid, hvor det er til at følge fæstere og hk.s størrelse fra tid til tid. Gårdene hører til Sø, til de op i 1800-erne bliver købt til selveje.

I matriklen af 1664 er der i Gullerup syv ejendomme med hartkorn som følger:

Ejer	Fæster	Hartkorn
1. Lund	Morten Thøgersen	13-4-2-2
2. Lund	Anders Andersen	10-3-1-1
3. Lund	Niels Lauridsen (dette er Gullerupgaard).	24-6-2-2

4. Lund - et boel	Anders Christensen	4-0-0-0
5. Ullerup	Peder Sørensen	8-2-2-2
6. Hegnet	Jens Sørensen	6-6-0-0
7. Nandrup	Niels Andersen	8-4-1- ³ / ₅

Gullerupgård svarer med sine 24-6-2²/₃ td. hk. flg. i landgilde:

20 td. byg, 2 pd. smør, 2 svin, 2 øxen at stalde, 8 snese ål, 16 td. havre, 11 morsing skp. (korn) gri.

De 2 pund smør svarer omtrent til 17 kg i vor tids vægt. Der skulle i sin tid 20 "morsingskp." til en tønde. "Gri" er forkortelse af gæsteri, levn af den gamle forpligtelse for gårdene til at yde deres bidrag til kongens "forretningsmæssige" rejser, til ting og domme osv., eller til hans repræsentanter, det betyder altså ikke, at gården er noget i retning af kongsgård eller lign.

Det kan tjene til sammenligning, at matr nr. 1, Morten Thøgersen, med dens godt 13 td. hk. svarer: 12 td. byg, 1 pd. smør, 1 lam, 1 svin, 2 grise, 10 skp. gri.

Nr. 2, Anders Andersen, svarer af sine godt 10 td. hk.: 8 td. byg, 1 pd. smør, 1 svin, 4 snese ål, 4 morsing skp. gri.

Disse afgifter viser også - som forøvrigt alle lignende forpligtelser i disse egne - Limfjordens rigdom af ål!

Niels Lauridsen, som altså nævnes i 1664 som fæster af Gullerupgård, er den første vi kender på gården. Han er, efter aldersangivelsen ved hans død 1778 (begravet 13. januar, 77 år, 4 mdr.) født i året 1700. Skønt Bjergby kirkebog begynder allerede 1646, viser den intet om Niels Lauridsens afstamning. Derimod er der et utvivlsomt familieskab, som bør nævnes: både Bjergby og Skallerup kirkebøger viser meget tydeligt, ud fra fadderlister navnlig, et slægtskab mellem Gullerupgårds Niels Lauridsen og fæsteren af samme navn fra Kiellergård i Torup og hans familie (om hvem der fortælles andetsteds i denne bog). Flere af familien hører til i Gullerup, men *hvordan* slægtskabet er, vides endnu ikke.

Det ser ud til, at Niels Lauridsen har været gift to gange, da der synes at være to hold børn. Peder Nielsen er, regnet efter angivelsen i dødsåret, født 1631. Han dør 1682, 51 år. Hans kone hed Anne Christensdatter.

Hans bror, der nævnes til gården: Christen Nielsen, er født 1647, død 1708, begr. 6. febr., gift 1. Anne Sørensdatter, gift 2. Maren Christensdatter. Anders, er f. o. 1644, d. 1671, 27 år. Sidsel, f. o. 1649, d. 1695. Helle Nielsdatter, endnu yngre, var gift med Jens Sørensen af Hyldig, søster til dem, døde i Gullerupgård 1702, 70 år. Hun må jo så høre til det yngste hold.

En Poul Christensen, Gullerupgård, bliver begravet 1652, 72 år gl., altså f. ca. 1580. Men vi ved ikke noget om evt. slægtskab med den senere kendte slægt på Gullerupgård - selv om en Poul Christensen er fæster på gården et halvt hundrede år efter.

At der sidder to familier som fæstere på samme gård er jo ikke nogen sjældenhed, selv på meget mindre gårde. Niels Lauridsens to sønner Peder og Christen nævnes som de næste fæstere på Gullerupgård; vi ved at de er hans sønner, for de nævnes som sådanne i en fadderliste i Bjergby kirkebog.

Matriklen af 1664 var uretfærdig i sine følger, og man besluttede hurtigt at lave den om. Man begyndte allerede

1680 at udarbejde en ny, den kom frem i 1688, og den kom til at gælde til 1844.

En gennemgribende forandring er der overalt i den nye matrikel: gårdenes hartkorn sættes her betydeligt lavere end i den gamle. Den ser for Gullerups syv ejendomme således ud:

Ejer	bruger (fæster)	gl. matr.	ny matr.
1. Højris	en ødegård, brugt af Thøger Larsen og Anders Andersen	13-4-2-2	7-5-0-0
2. Højris	Anders Andersen	10-3-1-1	6-7-1-0
3. Højris	Peder Nielsen og Christen Nielsen (Dette er Gullerupgård)	24-6-2-2	14-4-3-0
4. Højris	Niels Andersen og Jens Sørensen	4-0-0-0	1-2-3-1
5. Hr. Frans i Solbjerg	Thøger Larsen	8-2-2-2	6-4-0-0
6. Hegnet	Jens Sørensens enke	6-6-0-0	6-3-3-0
7. Nandrup	Niels Sørensen	8-4-1- ³ / ₅	6-7-0-1

Hr. Frans er præsten i Solbjerg, Frans Hagedorn, død i Solbjerg 1696. På Hegnet i Salling sidder hr. Jørgen Skeel, død 1701.

Peder Nielsen på Gullerupgård er død i 1682, men må jo have været levende, da man begyndte forarbejdet til matriklen i denne egn.

Der findes på Landsarkivet i Viborg to afskrifter af matriklen af 1688, den ene fra ca. 1708, den anden fra sidst i 1730'erne. I den ældste af disse er fæsterne Peder og Chr. Nielsen, nu Peder Christensen og Poul Christensen, men i den yngste er de rettet til: Peder og Poul Christensen, og som ejer står von Heespen.

I Hartkornsspecifikationen i 1730'erne over Højris godset nævnes som fæstere i gården på 14-4-3-0 Gullerup by flg. tre: Poul Christensen Øster, Peder Christensen og Jens Gundersen. Vi ved ikke, hvem Jens Gundersen er; navnet forekommer dels i Nykøbing og dels i V. Assels på samme tid, men det ser ikke ud til, at de har noget med denne Jens Gundersen at gøre. Han dør 1742, 43 år. Gift 1741 med Anne Sørensdatter.

Peder Christensen er søn af Christen Nielsen og altså sønnesøn af Niels Lauridsen. Poul Christensen Øster *kan* være bror til Peder Christensen, men det er ikke sikkert, vi har jo ikke navnet Øster andetsteds i familien før. Der er heller ikke påvist nogen forbindelse til den omtrent samtidige familie Øster i Sdr. Dråby, hvor der forøvrigt er en Christen Øster.

Antagelig 1738 eller 1739 er Gullerupgård delt i to af hartkorn nøjagtig lige store gårde, hver på hk. 7-2-1-1½. Og fra nu af kender vi navnene på begge gårdes fæstere indtil op i 1800'erne, da gårdene bliver købt til selveje, men desværre savner vi de dokumenter, der ville give de fyldigste oplysninger om fæsterne, deres hjem og familie, nemlig skiftebrevene. Gårdene hører nemlig i det meste af denne periode under Sø gods, og dér findes ingen skifteprotokol. Der er en fortegnelse over de i protokollen stående skifter, men skifterne findes altså ikke. Fra dette

register ved vi kun, at for flere af gårdenes fæstere og deres koner har der stået skiftebreve i den forsvundne protokol. Derimod findes der i Sø-arkivet adskillige fæstebreve; desuden nævnes gårdene, deres fæstere og hartkorn ofte, når gården Sø med bøndergods, kommer i handelen, og det sker nu og da. Fra engang i det 17. århundrede til 1776, da Stadel overtager gården, har den været i handelen 15 gange!

1772 nævnes begge gårdene under Højris, men i mange år nævnes de to gårde derefter under Sø, ofte således:

Nr. 3: Jep Svenningsen $\frac{1}{2} = 7-2-1-1\frac{1}{2}$. Peder Poulsen $\frac{1}{2} = 7\ 2\ 1\ \frac{1}{2}$.

Begge gårdene nævnes hele perioden igennem med hartkorn 7-2-1-1 $\frac{1}{2}$, men fra 1797 står de begge til 7-0-0-0.

Af de tre fæstere, der nævnes i 1730'erne, har Niels Lauridsens sønnesøn Peder Christensen ikke efterladt sig sønner på gården her. Hans eneste søn - han har nogle døtre - er Søren Pedersen, som er født 1726. Han flytter fra Gullerupgård til Bjergby, hvor han kaldes Søren Gullerup. Som en denne sag uvedkommende ting kan nævnes, at når han eller Chr. Rytter i Bjergby har barn i kirke, er den anden næsten altid fadder. Om der ligger slægtskab eller blot naboskab bag, ved vi ikke. Chr. Rytter er forfader i lige mandlig linje til Aksel Sandemose. En af de mange linjer af slægten Filtenborg går også tilbage til Søren Gullerup.

Niels Lauridsens søn Christen Nielsen døde 1706, 61 år. Han er gift 1694 med Maren Christensdatter, vistnok hans andet ægteskab.

I den ene af Gullerupgårds gårde bor indtil omkr. 1800 efterkommere af Poul Christensen Øster. Hans søn Peder Poulsen får fæstet i 1741. Fæstebrevet er dateret Dueholm, 4. oktober 1741.

I 1780'erne overtager Peder Poulsens søn Anders Pedersen Øster gården og har den indtil sin død 1809.

Fæstebrevet til Anders Pedersen Øster af 1780, 7. jan., er udstedt af Jens Stadel til Sø, Anders Øster døde 1809.

Den næste fæster er Bertel Jensen fra Bjergby, der i 1841 køber gården til selveje. Han nævnes i de foregående år som sognefoged. Gården kendes og nævnes endnu blandt nulevende ældre som "Bertels gård".

Han fæster i 1810, 13. sept., den Stadel tilhørende gård i Gullerup, som Anders Østers enke sidst beboede. Dens hartkorn er 7-0-0-0, og han skal svare aftægt til Anders Østers kone. Efter Bertel Jensens kone, Else Jensdatter er der skifte 1841.

Om gårdens bygninger fortæller en brandtaksation 1819. Hartkorn 7-0-0-0:

a. Stuehuset i nord, 13 fag og $9\frac{1}{2}$ al dyb, dels grundmur og dels fyrretømmer og klinede vægge, stråtag; to stuer, kammer, køkken og bryggers med loft over ni fag. Fornødne vinduer og døre samt en jernbilæggerkakkeovn og en indmuret kobberkedel på $\frac{3}{4}$ td. skorsten og bageovn af brændte sten. 420 rdl.

b. Det søndre hus, 12 fag, 12 al dyb, fyrre over- og undertømmer, klinede vægge, med stråtag. Lo og lade. 300 rdl.

c. Østerhus, fem fag, $6\frac{1}{2}$ al dyb, fyrre over- og undertømmer, klinede vægge og stråtag. Vognhus, fårest i og svinesti. 80 rdl.

d. Det vestre hus, 10 fag, 9 al dyb, fyrre over- og undertømmer, klinede vægge og stråtag. Stald, fæhus, med loft over fem fag. 250 rdl.

I skøde- og panteprotokol 1837-43 er der skøde fra Fr. Hauch Stadel til velagtede Bertel Jensen på den Stadel tilhørende gård i Gullerup under Sø gods, hk. 7-0-0-0, pris 1750 rdbl. sølv.

På samme gård er der skøde fra Bertel Jensen til svigersønnen Peder Christian Jensen (gift med Anne Bertels datter). Gården er stadig på hk. 7-0-0-0, og prisen er nu 1800 rdbl. sølv. Samtidig er en aftægtskontrakt oprettet mellem Bertel Jensen og svigersønnen.

Det meste af "Bertels gård", matr. 2, hører nu ind under Kjeldbjerggård, hvor Karen Jakobsen, enke efter Christen Jakobsen bor.

Den anden af gårdene må have haft den nævnte Jens Gundersen som fæster. I 1743 steder og bortfæster (foged eller fuldmægtig under Dueholm) til Jep Svenningsen hørende til Højris gods en gård i Gullerup, som Jens Gundersen sidst i fæste havde og fradøde, på de vilkår, at enken og et vanført pigebarn nyder ophold i gården deres livstid.

Jepe Svenningsen er 1741 gift med Anne Sørens datter af Gullerup.

Det vil være rimeligt her at anføre fæstebrevet fra Jens Stadel til Sø til den næste fæster:

Jens Stadel til Sø stæder og hermed bortfæster til Peder Jensen, tjenende i Gullerup, det sted ibidem, som Jepe Svenningsen sidst beboede og fradøde, hk. 7-2-1-1 $\frac{1}{2}$, hvilken han på livstid må fæste og beholde under flg. konditioner: 1. At han ægter Jepe Svenningsens enke Anne Pedersdatter. 2, 3. og 4. De sædvanlige forpligtelser ang. gården. 5. For hoveri og arbejde er han aldeles befriet (betaler herfor de 10 rdl.). Men hvad villigheds arbejde af hannem forlanges, lige med mine andre frie bønder, må han ikke mere end de nægte at udføre.

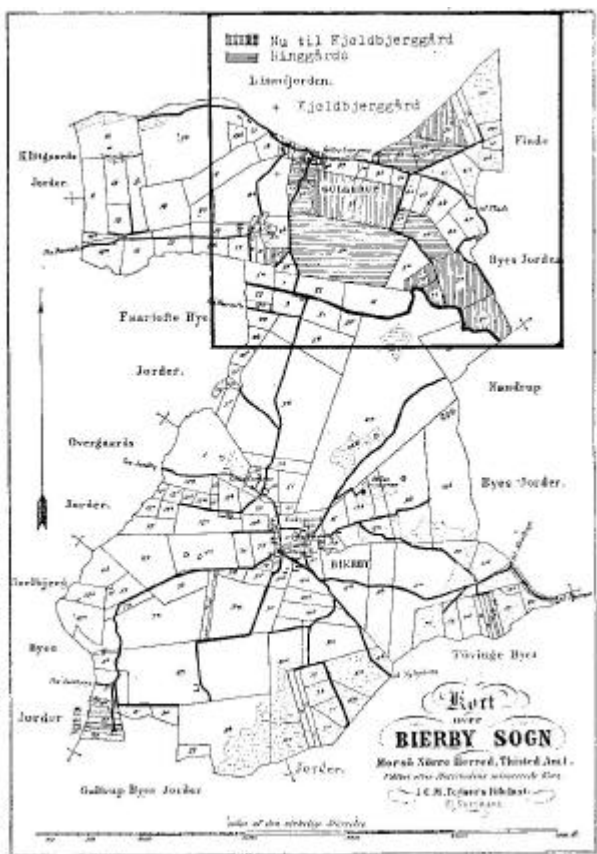
Søe, den 14. marts 1778. J. Stadel.

1809, 8. 12., døde forrige gmd. Peder Jensen af Gullerup, 81 år, og 1811, 6. 2., døde Anne Pedersdatter, Peder Jensens enke i Gullerup, 95 år. - Hun er formodentlig datter af Peder Christensen i Gullerupgård og Anne Sørens datter, f. 25. okt. 1716. Gift 1. gang med Jepe Svenningsen.

Gården, der nu har matr. nr. 3, blev 1798 fæstet til Mikkel Jensen Klitgaard. Han var fra nabogården til Gullerup, Klitgaard i Fårtoft, Sundby sogn, og født der 1751, 20. dec., så han var altså oppe i alderen, da han overtog fæstet. 1797, 29. dec. blev han gift med Sidsel Poulsdatter; Peder Jensen i Gullerup var forlover. Da Mikkel Jensen Klitgaard døde 1809, efterlod han sig foruden enken børnene Peder, Jens, Poul og Johanne. Skiftet efter ham findes i Morsø herreders skifteprotokol 1807-11. Gården, som han havde købt 1798 af Jens Stadel til Sø blev vurderet til 900 rdl. løsøret til godt 438 rdl. og der var et tilgodehavende på 200 rdl. så boets aktiver udgjorde godt 1538 rdl. Passiverne udgjorde 670 rdl. så der blev godt 868 rdl. til deling. Enken fik halvdelen, hver af sønnerne ca. 120 rdl. og datteren 60 rdl. Peder Jensen og hustru boede endnu i gården.

Enken Sidsel Poulsdatter gifter sig samme år med Lars Jacobsen, som hermed får en slags adkomst til gården. Dog nævnes ved den næste ejers køb, at han køber gården af Lars Jacobsen, som ikke har adkomst til gården.

Den næste ejer er Niels Pedersen Ringgård, hvis efterkommere siden har haft gården. Han giftede sig med Mikkel Klitgaards datter Johanne. Hans slægt stammer fra Thy, og hans fader kom til Mors og levede som husmand i Flade klit.

Ved skøde af 18. aug. 1827 sælger Lars Jakobsen til Niels Pedersen Ringgaard af Gullerup "min iboende gård" af hk. 8-2-0-0, prisen er 598 rdl. - Han sælger i kraft af det til hans formand Mikkel Jensen Klitgaard udstedte skøde af 13. jan. 1798.

Matr. nr. 3 er hovedparten af den gård, Ringgaardslægten har siddet på i noget over halvandet hundrede år, nu Mogens Ringgaard.

Udskiftningen af Gullerup by sker i årene omkr. 1794, ialfald er udskiftningskortet dateret dette år. Vi har ikke fundet udskiftningsprotokollen for Gullerup, derimod er den bevaret for Bjergby by.

Da man i tiden efter 1814 begyndte arbejdet med den nye matrikel, som kom 1844, undersøgte man de gamle kort fra udskiftningsarbejdet, og hvor de fandtes nøjagtige nok, dvs. med under 1/2 % fejl i beregningerne, brugte man dem. Dette betyder, at man på dem har navne fra 1790'erne, men de er streget over, og de nye navne fra ca. 1814-20 er skrevet ved siden af. For det nutidige studium er dette jo en fordel; man får i mange tilfælde to besiddere for en.

Der sker i tiden fra udskiftningen og til o. 1820 så mange jordhandlere i Gullerup, mest udstykningshandlere, at den lille by med sine tidligere syv ejendomme nu på kortet har 22 matrikelnumre.

Den kendsgerning, at Gullerup by i tiden allerede før udskiftningen og fremover mod 1820 udstykkes i forbløffende grad, mest i ejendomme på fra 3 skp. hk. til 7 skp., og hvor et par ret store gårde bliver slået i stykker, bl.a. Ole Christensens i den vestlige del af byen, synes ikke i større grad at have berørt de to her omhandlede gårde, for den enes vedkommende vel fordi den er fæstegård under Sø så sent som til 1841.

I Thisted Amt stuearkiv, under afdelingen "Landbokommissionen" meddeles den lille "sag", der hentydes til i begyndelsen af artiklen: Mikkel Jensen Klitgård klager til Landbokommissionen over sin nabo, Jacob Larsen. Der flyder et lille vandløb forbi Mikkel Klitgård's gård, vesten om den, og dens vand har han og hans gård fordel af. Men nu har naboen Jacob Larsen lavet en dæmning over bækken og derved tvunget dens vand gennem en nygravet grøft forbi hans gård, før det løber ud i fjorden. - Landbokommissionen kommer over og ser på det, foruden et par andre gårdmænd fra Gullerup. Man enes om flg.: Jacob Larsen skal sløjfe sin dæmning, så bækken får sit gamle løb, sagens udgifter deler de, så Jacob Larsen betaler de to tredjedele og Mikkel Klitgaard den ene tredjedel.

Henvisninger:

Angående det mere almene stof: historisk, udskiftning, matrikler osv. er der brugt bl.a.: Kronens Skøder, 1636, 1649, 1661, 1720. Kancelliets Brevbøger, de første af disse år. Hjelholt: De jyske Landmålingsmatrikler, Jyske Samlinger 4. rk. III. Gunnar Knudsen: De danske matrikler, Fortid og Nutid 2. bd. Jakob Lykke: Bjergby Sogns Udskiftning, Aarbo for Mors 1920, Kjeldbjergbogen.

Kilder:

Det lokale stof bygger så godt som udelukkende på arkiv materiale. Her nævnes det mest:

Kirkebøgerne, næsten udelukkende Bjergby, som begynder 1646. Godsarkiverne for Sø, Ullerup, Højris o.fl. Folketællingerne 1787, 1801, 1834. Justitsarkiver: Brandtaksationer, skøde- og panteprotokoller, realregistre, matrikler for Nørreherred 1845, skifteprotokoller. Amtsarkiver: Dueholm, Ørum og Vestervig amter. Skifteprotokoller, forandringer efter forordningen om fællesskabets ophævelse af 1758 til 1785. Brandtaksationer. Thisted amt: Landvæsenskommissionen. Parcelleringsjournal. Forligskommissionsprotokol 1798 ff.

Amtstuearkiver, Thisted: Matrike lekstrakter, hartkomsspeeifikationer, do. for Dueholm, Ørum og Vestervig amter, udstykningsapprobationer, ekstraskattemandtal. Ældste matrikler, 1664, 1688, de to afskrifter af ca. 1708 og ca. 1738. Kopi af udskiftningskort 1794, senere brugt ved forberedelsen til den nye matrikel.

(Kilde: Historisk Årbog for Thisted amt 1968, side 122-135).